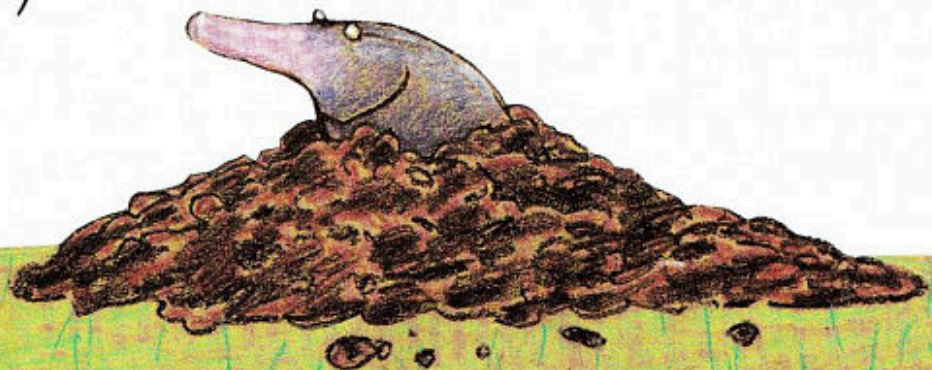

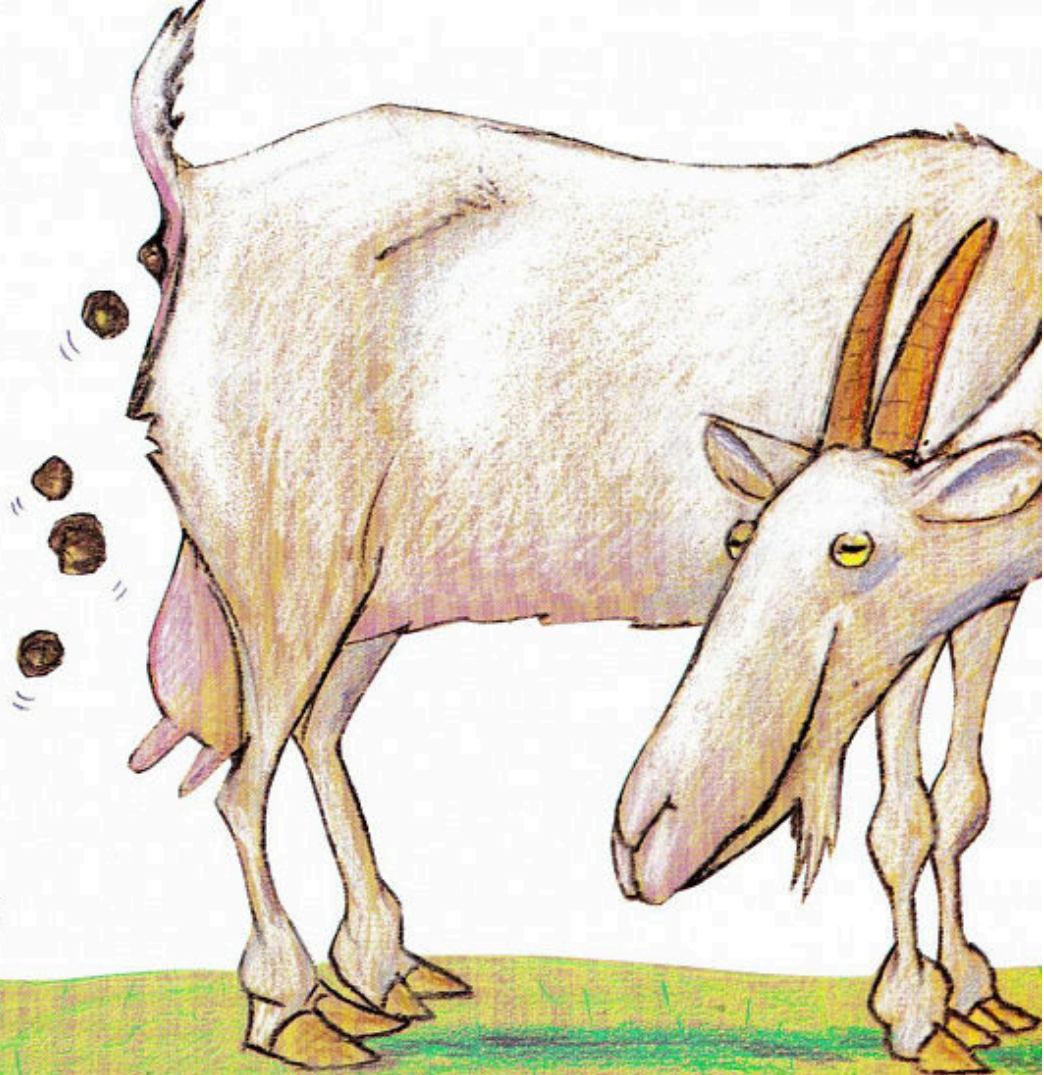
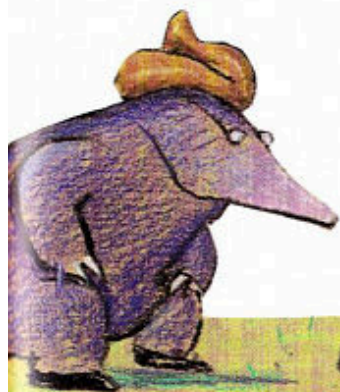
Сталося це одного
дня, коли малий
кріт висіромив голову
із землі, щоб глянути,
чи зійшло вже сонечко:

(Щось довгасте й коричневе,
трохи схоже на ковбаску,
впало прямо йому на голову.)

«Я? Ні, до чого
тут я? Я ось
як роблю!» —
відповіла вона.

(І — как-как-как — у
граву висипалася жменя
бібряшок, коричневих, як
карамельки. Вони майже
сподобалися кро́тї.)

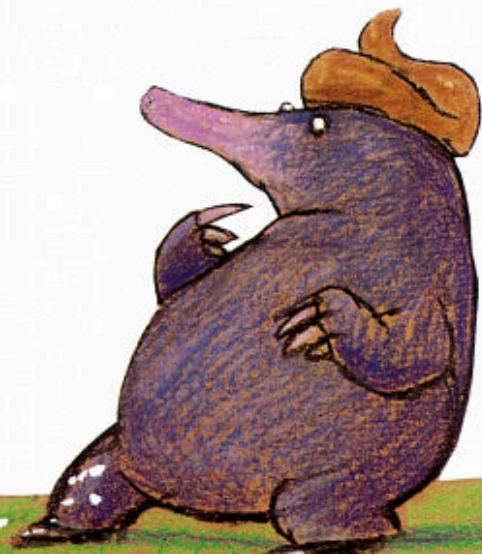
«Ще ти наробив мені
на голову?» — спитав
він голуба, який
саме пролітав
поруч.

A hand with green and purple skin holds a thin purple string that extends down to a small white cloud on the ground.

«Я? Ні, з якого
дива? Я роблю ось
як!» — відповів їй.

(І — чвирк — на землі прямо біля
малого кро́та з'явилася мокра біла
пляма, і йому забризкало праву ногу.)

«Це ти навалив мені
на голову?» — спитав
він коня, який
пасся на лузі.

«Я? Ні, чого це я?
Я ось як роблю!» —
відповів той.

(І — чвак-чвак-чвак — п'ять
великих круглих кіз'яків
ледь не зачепили малого
крота. Він був вражений.)

«Це ти мені
на голову
напаскудив?» —
запитав він
зайця.

«Я? Та ні! Я ось
як роблю!» —
відповів той.

(І — тр-р-ра-та-та-та —
п'ятнадцять округлих
квасолин просвістали біля
вуха малого кроля. Він
ледве встиг відскочити вбік.)

